

domstol været tilbøjelig til i sager om omfattende økonomisk kriminalitet at acceptere selv ganske lange sagsbehandlingstider.

Med hensyn til *parternes adfærd* har Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol udtalt, at forsinkelser, som skyldes den tiltaltes flugt til udlandet med henblik på at unddrage sig strafforfølgningen, ikke kan tilregnes staten. Det vil endvidere kunne være relevant for vurderingen, hvis klager har anmodet om yderligere efterforskningskridt eller har appelleret afgørelser truffet som led i sagens behandling. Der sker endvidere identifikation mellem tiltalte og dennes forsvarer, således at forsinkelser forårsaget af forsvareren tilregnes tiltalte. Det tillægges endvidere betydning, hvis tiltalte undlader at protestere mod udsættelser, skifter forsvarer eller fremkommer med indsigelser mv. sent i forløbet.

Med hensyn til *de kompetente myndigheders adfærd* har Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol udtalt, at sager om international retshjælp i straffesager i sagens natur er tidskrævende, og at dette er relevant ved vurderingen af myndighedernes adfærd. Også rettens adfærd kan tillægges betydning, f.eks. om retten har forsøgt at fremskynde behandlingen af sagen.

Der henvises i øvrigt til betænkningen side 28-30.

3.1.3. Justitsministeriet har i cirkulæreskrivelse af 22. december 1997 til samtlige politimestre, politidirektøren i København, Rigspolichefen, Rigsadvokaten samt statsadvokaterne om mål for hurtig sagsbehandling m.v. fastsat generelle målsætninger for sagsbehandlingstiden i straffesager.

I cirkulæreskrivelsen fastsættes nærmere målsætninger for visse typer sager. Cirkulæreskrivelsen fastsætter ikke målsætninger for sagsbehandlingstiden i sager, hvor det er nødvendigt med efterforskning. Imidlertid bør der efter cirkulæreskrivelsen internt i politikredsene fastsættes en målsætning om, at 75 pct. af bl.a. sagerne om tyveri sagsbehandles inden 30 dage. For den juridiske sagsbehandling bør der på tilsvarende måde internt fastsættes målsætninger om en sagsbehandlingstid på 30 dage for 75 pct. af sagerne vedkommende.

For Rigsadvokaten og de regionale statsadvokater er der for alle sagstyper fastsat en målsætning om en sagsbehandlingstid på 60 dage.

3.1.4. I forbindelse med den såkaldte »Voldspakke I« fra 1994 (jf. lov nr. 366 af 18. maj 1994) og »Voldspakke II« fra 1997 (jf. lov nr. 350 af 23. maj 1997) er der opstillet målsætninger om hurtig sagsbehandling af *voldssager*, jf. også pkt. 2.2. overfor.

Det fremgår således af Rigsadvokatens vejledning af 11. januar 1994 om nedbringelse af sagsbehandlingstiden, at det bør tilstræbes, at det samlede tidsforbrug fra anmeldelse af en voldssag til sagens indbringelse for retten ikke overstiger 30 dage. Endvidere bør det tilstræbes, at sagen fremsendes til retten inden 1 uge efter, at efterforskningen er afsluttet.

I forbindelse med gennemførelsen af »Voldspakke I« opstillede Justitsministeriet en målsætning for domstolens sagsbehandlingstid i alvorlige voldssager, hvorefter disse sager bør behandles inden 37 dage.

Som opfølgning på Folketingets vedtagelse den 4. juni 2004 af beslutningsforslag B 82 om forbedring af voldtægtslovens retsstilling, er der endvidere opstillet målsætninger for sagsbehandlingstiden i *voldtægtssager*, jf. også pkt. 2.2. ovenfor.

Ved Rigsadvokatens Meddelelse nr. 3/2005 er der således opstillet en målsætning om, at det samlede tidsforbrug fra sigtelsen i en voldtægtssag til sagens indbringelse for retten ikke bør overstige 60 dage. Det samlede tidsforbrug i sager, hvor der gennemføres en mentalundersøgelse af sigtede og eventuelt tillige sker forelæggelse for Retslægerådet, bør ikke overstige 4 måneder. Uden for ordningen falder dog bl.a. nævningssager.

Justitsministeriet har for domstolens sagsbehandlingstid opstillet en målsætning om, at voldtægtssager bør behandles inden 37 dage.

Der henvises i øvrigt til pkt. 4.1. nedenfor, hvor der er redegjort nærmere for sagsbehandlingstiden i volds- og voldtægtssager.

3.1.5. Brydesholt-udvalget anbefalede i delbetænkning XI om behandlingen af større straffesager om økonomisk kriminalitet m.v. (betænkning nr. 1454/2004), at der blev etableret en administrativ kontrolordning med langvarige sigtelser således, at der foretages indberetning til den overordnede anklagemyndighed i sager, hvor der 2 år efter sigtelsen ikke er truffet afgørelse om tiltalespørgsmålet, jf. også pkt. 2.1. ovenfor.

Som opfølgning herpå har Rigsadvokaten i meddelelse nr. 3/2006 om indberetning af langvarige sigtelser fastsat, at politidirektøren skal underrette statsadvokaten om *alle* sigtelser, der har verseret i 2 år, uden at der er taget stilling til tiltalespørgsmålet. Indberetning skal foretages første gang, når der er forløbet 2 år siden sigtelsen, og den skal indeholde en redegørelse for det hidtidige forløb af efterforskningen. Politidirektøren skal herefter løbende underrette statsadvokaten om forløbet af sagen hver tredje måned. Politidi-